

Svědectví: 58. Naučme se jíst večeři Páně

Svědectví

Naučme se jíst večeři Páně

Svědectví

Naučme se jíst večeři Páně

Když mi bylo 5 let, navštívili jsme sbor mojí babičky, když měli večeři Páně. Bohoslužba neměla nic společného s přijímáním, ale po *dlouhém* pozvání, které bohoslužbu uzavíralo, kazatel řekl: „Je pátá neděle, takže budeme mít večeři Páně – stejně jako v Bibli.“

Rodiče mi několik let nedovolili jíst oplatku ani pít náprstek šťávy, ale při této příležitosti jsem seděl se svou tetou, jejíž teologie je podezřelá.

Když tác přišel, podala mi rozlomený kousek sušenky a zašeptala: „Sněz to, než to uvidí tvoje matka.“

Cracker byl fajn, ale pak byla hroznová šťáva, kterou jsem už nějakou dobu pozoroval. Nemohl jsem si dovolit uvěřit, že se to konečně stane, ale stalo se. Teta Hilma Joyce mi podala kalíšek džusu Welch's. Nektar bohů chutnal ještě lépe, než jsem si představoval. Stačilo to, aby ses chtěl dát pokřtít.

Od té doby jsem se naučil pár věcí o teologickém významu eucharistie, ale 5leté děti nejsou jediní, kdo přesně neví, co se při ní děje.

Proč tomu říkáme slavení Večeře Páně, když lidé vypadají smutně? Když je tohle večeře, proč tam není víc jídla? Někteří z nás se ptají, proč jsou kalíšky tak malé a proč nemůžeme pít skutečné víno. Co si máme myslet? Jak se potřebujeme cítit?

Jediný pokyn, který Ježíš dává, je: „Toto čiňte na mou památku.“ Máme si připomenout příběh, který to všechno začal.

Na obrazech Poslední večeře vypadají Ježíšovi přátelé moudře, ale evangelia jasně říkají, že se tak dobře najedli, že učedníkům chybí už jen pár oříšků na Snickers.

Ježíš zvedl chléb a řekl: „Toto je mé tělo.“

Rozlomí jej na dvě části a dá jej svým učedníkům: „Vezměte, jezte.“

„Toto je moje krev, která je prolita. Vypijte to.“

Zatímco víno ještě zatemňuje jejich rty, říká: „Nebudu to pít, dokud ho nebudu pít s vámi v domě svého Otce.“

Zpívají písničku, ale melodie se vleče jako pohřební žalozpěv. Učedníci si postupně vzpomínají na svou cestu k potrhané odvaze. Bůh z nich nakonec udělá svaté.

Když byl Elie Wiesel požádán, aby shrnul celé Písmo svaté do jednoho slova, odpověděl: „Pamatuj.“

Ve večeři Páně vzpomínáme. Předstíráme, že ten, kdo láme chléb a žehná kalichu, je Ježíš. Věříme, že chléb a víno jsou maso a krev a že jejich spolknutím polkneme Boží milost do našich životů.

Jedno z mých zaměstnání s minimální mzdou během teologického semináře bylo údržbář v evangelikálním sboru. Moje oblíbená část práce byla příprava na službu Večeře Páně každý pátek večer. V pátek odpoledne byl v budově klid. Jediný, kdo tam pracoval, byl Larry – dobrosrdečný, mentálně postižený domovník.

Příprava oplatek a šťávy se stala mým časem modlitby. Jeden pátek byl obzvlášť svatý. Když jsem z lednice vyndal chleba a hroznovou šťávu a postavil je na pult, myslel jsem na to, jak úžasné je, že se tyto prvky stávají tak důležitými. Již 2000 let křesťané berou chléb a kalich a vzpomínají.

Když jsem připravoval židle, myslel jsem na ty, kteří se zúčastní. Uvědomili by si, jak moc jsou jako první učedníci? Byli by dostatečně vzhůru, aby byli pokořeni?

Když jsem připojil mikrofon, postavil jsem se na místo kazatele: „Tento chléb je mé tělo rozlámané pro tebe.“ Jak to může říct bez knedlíku v krku?

Uctivě jsem se vrátil do kuchyně, abych zjistil, že moje nejvyšší svatá chvíle je zničena. Larry zrovna vypil Ježíšovu krev jedním douškem až do dna, na ex. Když jsem to viděl, na chvíli jsem se rozzlobil.

Larry a ta neuctivě nakloněná a lokaná krabice džusu definují slovo absurdní, ale moje místo u stolu Páně je stejně absurdní. Co by mohlo být absurdnější, než že se lidé jako my podílejí na Boží dobrotě? Co může být překvapivějšího než milost, která se nám vylévá?

Někteří tvrdí, že každé jídlo v literatuře je scénou přijímání. Mohlo by být každé jídlo v Bibli nebo dokonce každý biblický text textem o přijímání?

Večeře Páně je zrada v horní místnosti, ale je to také večeře v Emauzích a snídaně u Tiberiadského moře.

Tématy eucharistie jsou smutek a hlad, ale také radost a potrava. U stolu Páně zažíváme vděčnost, společenství, odpuštění a oběti. Učme se nesčetným způsobům, jak nás Bůh zve, abychom vděčně, s úctou a radostí vypili do dna Kristův kalich.

Brett Younger

[Baptist News Global](#)

Brett Younger

Brett Younger

Brett Younger slouží jako starší kazatel ve sboru v Plymouth Church v Brooklynu, NY

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)